

میزان پیشرفت سیستم اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان‌های عمومی آموزشی

دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۹۱

مهدیه شجاعی باغینی^۱ طاهره ناصری بوری‌آبادی^{۲*} مونا جودکی^۳ سامیه ملایی^۴

۱. دانشجوی دکتری، مدیریت اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات انفورماتیک پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران.

۲. دانشجوی دکتری، مدیریت اطلاعات سلامت، مرکز تحقیقات مدیریت اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

۳. کارشناس، مدارک پزشکی، بیمارستان خصوصی ایرانیان کیش، کیش، ایران.

۴. کارشناس، مدارک پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

مجله اطلاع‌رسانی پزشکی نوین؛ دوره اول؛ شماره اول؛ بهار و تابستان ۱۳۹۴؛ صفحات ۴۲-۵۰

چکیده

مقدمه: در سال‌های اخیر، مراکز مراقبت سلامت کشور بهویژه بیمارستان‌ها در صدد مکانیزه کردن سیستم‌های اطلاعاتی خود برآمدند. این پژوهش باهدف تعیین میزان پیشرفت سیستم‌های اطلاعاتی در بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۹۱ انجام شد.

روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع توصیفی- مقاطعی و جامعه مورد بررسی شامل سیستم‌های اطلاعاتی چهار بیمارستان عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان بود. در این پژوهش، نمونه‌گیری انجام نشد ابزار گردآوری در این پژوهش، بازبینی شاخص‌های ارزیابی سیستم اطلاعات بیمارستانی وزارت بهداشت بود. توصیف و تحلیل داده‌ها با استفاده از نسخه ۱۳ نرم‌افزار Excel و SPSS انجام شد.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که بیشترین میزان پیشرفت مایه‌نی شدن سیستم اطلاعات بیمارستانی (۶۶/۹۱ درصد) مربوط به سیستم اطلاعات مدارک پزشکی و کمترین آن (۶۲/۱۵ درصد) مربوط به سیستم تصمیم‌پاری بود.

بحث و نتیجه‌گیری: تشکیل کمیته برنامه‌ریزی، سازمان‌دهی، نظارت و کنترل اجرایی در سطح دانشگاه‌ها، تعیین دوره‌های بازآموزی، ارزیابی دوره‌ای سیستم اطلاعات بیمارستانی برای تعیین و رفع نقاط ضعف و تصویب و اختصاص بودجه بهمنظور ایجاد و یا توسعه سیستم اطلاعات بیمارستانی توصیه می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: سیستم اطلاعات بیمارستانی، بیمارستان عمومی، بیمارستان آموزشی، کرمان

نوع مقاله: پژوهشی

دایافت مقاله: ۹۳/۰۷/۲۰ اصلاح نهایی: ۹۳/۱۰/۱۰ پذیرش مقاله: ۹۳/۱۰/۲۱

ارجاع: شجاعی باغینی مهدیه، ناصری بوری‌آبادی طاهره، جودکی مونا، ملایی سامیه. میزان پیشرفت سیستم اطلاعات بیمارستان‌های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۹۱، اطلاع‌رسانی پزشکی نوین، ۱۳۹۴(۱): ۵۰-۴۲.

مقدمه:

[۱]. درواقع استفاده از سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی برای کاهش هزینه‌های مراقبت سلامت، افزایش کیفیت و توسعه خدمات مراقبت سلامت و نیز ملاحظات راهبردی پرامون کسب مزایای رقابتی ضروری است [۲]. سیستم اطلاعات بیمارستانی یک نرم‌افزار جامع برای یکپارچه‌سازی اطلاعات مربوط به بیمار جهت ارسال و تبادل اطلاعات جامع بیمار بین

سیستم اطلاعات بیمارستانی یکی از ابزارهای فناوری اطلاعات در حوزه سلامت است که در بهبود کیفیت و افزایش کارایی، اثربخشی و اینمنی خدمات نقش بسیار مهمی دارد. سازمان‌های مراقبت سلامت با هدف بهره‌مندی از فناوری‌های اطلاعات سلامت و تأمین نیازهای کاربران از راهاندازی سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی استقبال می‌کنند

نویسنده مسئول:

طاهره ناصری بوری‌آبادی

دانشجوی دکتری، مدیریت اطلاعات سلامت

مرکز تحقیقات مدیریت اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، بندرعباس، ایران.

پست الکترونیکی: naseritahereh2010@gmail.com

تلفن: +۹۸ ۹۳۶۱۹۵۶۶-۹

سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی در ایران در حال گسترش است؛ اما به دلیل نداشتن الگوی استاندارد ملی، به طور نامناسب از الگوی سایر کشورها پیروی می‌کند.

این امر موجب می‌شود که وضعیت سیستم‌های اطلاعاتی در بیمارستان‌ها نامشخص باشد و بعضی از بیمارستان‌ها علی‌رغم داشتن تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری قادر سیستم اطلاعاتی بوده و یا دارای سیستم اطلاعاتی ناکارآمد باشند.

آنچه مسلم است، هرگونه برنامه‌ریزی ملی یا منطقه‌ای برای اصلاح، بهبود، توسعه و ارزیابی سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی بدون آگاهی از وضعیت آن در بیمارستان‌ها ممکن نیست. به عبارت دیگر، اولین گام در این حرکت، توصیف وضعیت ساختاری سیستم اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان‌ها است [۹].

با توجه به مطالب پیش‌گفته این پژوهش، باهدف تعیین میزان پیشرفت سیستم اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان‌های عمومی آموزشی کرمان بر طبق بازبینه شاخص‌های ارزیابی سیستم اطلاعات بیمارستانی دفتر آمار و فناوری اطلاعات وزارت بهداشت انجام شد.

روش‌ها:

این مطالعه توصیفی مقطعی در سال ۱۳۹۱ در چهار بیمارستان عمومی آموزشی شهیدبهمن، شفا، افضلی پور و شهیدبهشتی انجام شد. در این مطالعه با توجه به محدود بودن حجم جامعه نمونه‌گیری انجام نشد. ابزار گردآوری در این پژوهش، بازبینه شاخص‌های ارزیابی سیستم اطلاعات بیمارستانی وزارت بهداشت [۱۰] مشتمل بر ۲۰ زیرسیستم تخصصی بود که بر طبق آن سیستم اطلاعات متاظر مورد ارزیابی قرار گرفت.

پژوهشگران برای اجرای بازبینه با مراجعه مستقیم به بیمارستان‌های مورد بررسی و ضمن تأکید بر محرومانه ماندن اطلاعات نزد پژوهشگر و ارائه آن به صورت بدون نام در نتایج مطالعه هدف از انجام مطالعه را برای کارشناسان واحد ریانه و مسئولان بخش‌های مختلف تشریح کردند. داده‌ها با استفاده از روش‌های آمار توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار، فراوانی و درصد فراوانی تحلیل شد. به این منظور نسخه ۱۳ نرم‌افزار آماری SPSS و Excel مورداستفاده قرار گرفت. در پایان رتبه‌بندی داده‌ها به صورت پیشرفت بسیار کم (۱-۰)، پیشرفت کم (۲-۰)، پیشرفت متوسط (۲-۱-۳) و پیشرفت زیاد (۴-۱-۳) انجام شد.

بخش‌ها و سایر مراکز درمانی بهمنظور تسريع در فرآیند مراقبت و درمان بیمار، بهبود کیفیت، افزایش رضایتمندی و کاهش هزینه‌ها است [۳].

امروزه سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی و پرونده پزشکی الکترونیکی ملزمات ارائه خدمات مراقبت سلامت باکیفیت مناسب در بیمارستان‌ها به حساب می‌آیند [۴]. سیستم اطلاعات بیمارستانی باید از آمایش اطلاعات درون‌سازمانی حمایت نموده و اطلاعات مناسب را در زمان، مکان و شکل مناسب به افراد ذی صلاح ارائه کند [۵].

سیستم اطلاعات بیمارستانی در بهبود عملکرد مدیریت بیمارستان و کارکنان بالینی نقش مهمی دارد و اغلب صاحب‌نظران استفاده از آن را توصیه می‌کنند و مدیران بر این باورند که برای ایجاد تحول در بیمارستان‌ها استفاده از آن الزامی است [۶]. متأسفانه با وجود شکل‌گیری حرکت‌های وسیع در مسیر طراحی و توسعه سیستم‌های اطلاعات سلامت در کشور طبق یافته‌های پژوهشی این ابزار هنوز قدرت لازم برای پاسخگویی به نیازهای کاربران را ندارد [۱].

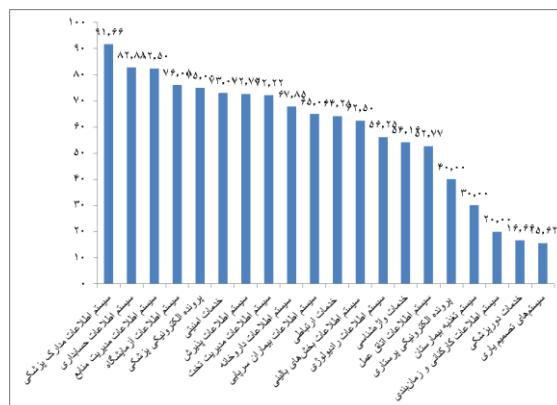
بنا بر دیدگاه سازمان بهداشت جهانی هدف از ایجاد سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی در سراسر جهان توسعه خدمات ماشینی اطلاعات بیمار است که منجر به بازیابی اطلاعات متناسب با مقاصد مراقبتی، آماری، آموزشی و پژوهشی خواهد شد [۷].

استفاده از سیستم اطلاعات بیمارستانی نخستین بار در سال ۱۳۷۸ در ایران مطرح شد و برای اولین بار این سیستم در بیمارستان‌های شاهرود، مشهد، یزد و زنجان به صورت طرح آزمایشی راهاندازی شد. پس از این تصمیم‌گیری، مراحل اجرایی پروژه سیستم اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان امام حسین (ع) شاهرود در سال ۷۸ از طریق انجام مطالعات مقدماتی و بررسی تجرب موجود در داخل و خارج کشور شروع شد. در سال ۷۹ در فاز اول طرح، بستر ساخت‌افزاری آن فراهم، در فاز دوم، مرحله پذیرش و ترخیص بیماران سپس تا فاز پنجم در شهریورماه سال ۸۰ به ترتیب طرح‌هایی چون برقراری ارتباط دوطرفه بین بخش‌های بستری واحدهای پاراکلینیک، صورت حساب بیمار و کدت‌شیخی، تکمیل مراحل ترخیص بیمار، یمه و کارانه پزشکان و اطلاعات بالینی بیماران تحت پوشش سیستم الکترونیکی بیمارستان قرار گرفت.

بدین ترتیب، اولین بیمارستان الکترونیکی کشور پس از دو سال تلاش، در سال ۱۳۸۰ در بیمارستان ۳۱۳ تختخوابی امام حسین (ع) شاهرود با هزینه ۸۰۰ میلیون ریال به صورت آزمونهای ملی به اجرا درآمد [۸].

یافته ها:

یافته های حاصل نشان داد که بیشترین و کمترین میزان پیشرفت ماشینی شدن سیستم های اطلاعاتی بیمارستان های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان ۱۳۹۱ درصد (۹۱/۶۶) به سیستم اطلاعات مدارک پزشکی (درصد ۱۵/۶۲) بود (نمودار شماره ۱).

نمودار شماره ۱- میزان پیشرفت سیستم های اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان های عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان در سال ۱۳۹۱ به طور کلی، سیستم اطلاعات مدارک پزشکی، سیستم اطلاعات حسابداری و سیستم اطلاعات مدیریت منابع از حیث ماشینی شدن پیشرفت زیادی داشتند.

سیستم های اطلاعات مدارک پزشکی مورد بررسی از نظر امکان پشتیبانی از سیستم واژه شناسی و قابلیت تعامل با سازمان های بیمه گر کاملاً مکانیزه بودند. تنها در یکی از بیمارستان های مورد بررسی این سیستم از نظر دسترسی آسان تر و سریع تر به اطلاعات مربوط به سوابق گوناگون بستری یک بیمار به صورت غیر مکانیزه بود.

در سیستم های اطلاعات حسابداری مورد مطالعه عملیات صندوق، تعریف صندوق ها و صندوق داران، قابلیت دریافت و پرداخت در تمامی صندوق ها، قابلیت محاسبه درآمد بیمارستان به تکییک نوع خدمت، امکان تعریف انواع قراردادهای بیمه ای و تعرفه های بیمه، محاسبه خودکار حق بیمه گر اول و بیمه مکمل و سهم پرداختی بیمار، امکان آماده ساختن تعرفه های رایگان در وضعیت های خاص، امکان ثبت تخفیف صورت حساب، امکان ثبت و اضافه کردن خدمات، قابلیت ثبت تخفیف در موقع خاص و ثبت مرجع تخفیف کاملاً مکانیزه بود. بر طبق یافته ها، تنها در یکی از بیمارستان ها امکان دریافت چک پول معتبر و ثبت مشخصات آن در سیستم به صورت مکانیزه وجود داشت.

سیستم های اطلاعات مدیریت منابع در زیر گروه های تعریف انبار های مختلف، قابلیت درخواست انتقال بین انبار ها، امکان تعریف کالا در انبار، قابلیت آگاه کردن در هنگام کم شدن موجودی انبار، انبار گردانی دارویی در زیر گروه های فرعی، امکان مقایسه موجودی انبار و داروخانه با حداقل موجودی برای هر دارو و اعلام هشدار در مواردی که موجودی به حداقل رسیده است و نیز امکان ثبت داروهای مرجعی کاملاً مکانیزه بودند. اما تنها در دو بیمارستان فعلی های ثبت برگ خریدهای شرکت های تولید کننده و سازنده دارو و ارسال خودکار آن به واحد حسابداری، انبار گردانی دارویی (هنگام اعلام درخواست بخش برای دارو)، اعلام عدم موجودی دارو در داروخانه و انبار دارویی به بخش به صورت مکانیزه انجام می شد.

اغلب زیر سیستم های HIS شامل سیستم اطلاعات آزمایشگاه، پرونده الکترونیکی پزشکی، خدمات امنیتی، سیستم اطلاعات پذیرش، سیستم اطلاعات مدیریت تخت، سیستم اطلاعات رادیولوژی، سیستم اطلاعات داروخانه، خدمات ارتباطی، سیستم اطلاعات بخش های بالینی،

در حالی است که تنها در یکی از بیمارستان‌ها تنظیم مجلد رمز عبور و قابلیت پشتیبانی از امضا دیجیتال میسر بود.

سیستم اطلاعات پذیرش در بسیاری از زیرگروه‌های فرعی نظری امکان ثبت اطلاعات دموگرافیک، بیمه‌ای و ارجاع، امكان استفاده از طرحی متفاوت برای بیماران بستری نسبت به بیماران سرپایی، امكان اجازه حذف، تغییر یا اصلاح دستورات پذیرش تا قبل از انجام اولین اقدام بخش و امكان پذیرش مراجعین سرپایی برای درمان و خدمت، امكان ثبت خودکار تاریخ پذیرش کاملاً مکانیزه بود؛ اما در هیچ یک از سیستم‌های اطلاعات پذیرش مورد مطالعه الصاق عکس بیمار به و استفاده از بارکد شناسایی بر روی کارت شناسایی، پرونده و تولید مجدد شناسایی بیمار امکان‌پذیر نبود.

بر طبق یافته‌ها، سیستم‌های اطلاعات مدیریت تحت انتظار قابلیت ثبت مرخصی بیمار، امكان استخراج درصد اشغال تحت‌ها، انتقال بیمار به بخش دیگر، افروزن تخت به سیستم / افروزن تخت اضافی به صورت کاملاً مکانیزه بودند. حال آنکه فقط در یکی از این سیستم‌ها امكان رزرو تخت‌ها، امكان لغو رزرو (وجود ارتباط میان این سیستم و سیستم پذیرش)، وجود اعمال شرایط خاص مانند سن، جنس و تشخیص در انتخاب تخت و اتاق وجود داشت.

اگرچه امكان ذخیره‌سازی تصاویر دیجیتالی در این سیستم‌ها و امكان اتصال به دستگاه‌های رادیولوژی مبتنی بر پروتکل استاندارد DICOM مقدور نبود؛ اما ثبت درخواست‌های رادیوگرافی و درج اقلام مصرفی در ارائه خدمات در سیستم‌های اطلاعات رادیولوژی موردنرسی به صورت کاملاً مکانیزه بود.

خدمات ارتباطی شامل دو گروه ارتباطات درون بیمارستانی و ارتباطات برون بیمارستانی است. زیرگروه‌های فرعی قابلیت انتقال اطلاعات از جزئی به جزء دیگر امكان انتقال دستور آزمایش‌ها از بخش‌ها به واحد آزمایشگاه و انتقال جواب آزمایش‌ها به پرونده الکترونیکی بیمار، توانایی استفاده همزمان کاربران و قابلیت انتقال اطلاعات به سازمان‌های بیمه‌گر در کلیه بیمارستان‌ها کاملاً مکانیزه بودند. حال آنکه در هیچ یک از بیمارستان‌های مورد مطالعه فراخوانی خدمات ضروری مانند خدمات تعیین هویت اشخاص توسط سازمان ثبت احوال میسر نبود.

در سیستم‌های اطلاعات بیماران سرپایی بررسی پرونده قبلی بیمار به صورت کاملاً مکانیزه ممکن بود، اما تنها در یکی از بیمارستان‌های

خدمات واژه‌شناسی و سیستم اطلاعات اتاق عمل پیشرفت متوسطی داشتند.

بنابر یافته‌ها، در بیمارستان‌های مورد بررسی بسیاری از زیرگروه‌های سیستم‌های اطلاعات آزمایشگاه نظری امكان انتقال دستور انجام آزمایش‌های مختلف از بخش‌ها به واحد آزمایشگاه، امكان پذیرش آزمایش‌های سرپایی، قابلیت مشخص کردن بیمار اورژانسی و اولویت دادن به آزمایش‌های او، امكان تعریف گروه‌های خاص در آزمایشگاه و تخصیص خودکار آزمایش‌های درخواستی به آن‌ها، امكان تعریف آزمون‌های گوناگون در سیستم، امكان تعریف محدوده نرمال و محدوده هشدار آزمون‌های کمی و امكان اعلام هشدار در مواردی که خارج از محدوده نرمال قرار دارد، امكان ثبت مشخصات پزشک درخواست‌کننده، امكان تعریف هزینه انجام آزمایش‌ها و ملاحظات بیمه‌ای (کد‌های هزینه و بیمه)، امكان گزارش‌گیری از آزمایش‌های انجام‌شده بیمار و آزمایش‌های انجام‌شده بخش در دوره‌های زمانی، امكان استخراج گزارش با قالب و نوع اطلاعات موردنظر شرکت‌های بیمه کاملاً مکانیزه بودند؛ اما در هیچ‌یک از سیستم‌های اطلاعات آزمایشگاهی مورد بررسی امكان درج عکس در آزمایش‌های بهداشتی مانند آزمایش‌های استخدامی و ازدواج و نیز قابلیت درج تقویم تعطیلی در جواب‌دهی وجود نداشت.

پرونده‌های الکترونیکی پزشکی مورد مطالعه از نظر قابلیت پشتیبانی تمامی عناصر اطلاعاتی فرم‌های استاندارد بیمارستانی، امكان ثبت مرگ، امكان ثبت و بازخوانی انواع تشخیص (اولیه، حین درمان و نهایی پزشک) با استفاده از خدمات واژه‌شناسی، قابلیت ثبت و بازخوانی آزمایش‌های انجام‌شده بیمار و جواب آزمایش‌ها، قابل ردیابی بودن پرونده قبلی کاملاً مکانیزه بودند. با این وجود، تنها در یکی از بیمارستان‌ها امكان گزارش حساسیت‌های دارویی بیمار در پرونده الکترونیکی پزشکی مقدور بود.

خدمات امنیتی در ابعاد سطوح دسترسی طبقه‌بندی شده، امكان ارائه سطح دسترسی بر اساس لایه‌بندی اطلاعات جهت حفظ اطلاعات با ارزش، قابلیت ارائه هویت کاربری با قرار دادن نام کاربری و رمز ورود با توجه به سطح دسترسی کاربر، مدت زمان استفاده از رمز عبور، عدم نمایش رمز به صورت متن، امكان تعریف نقشه‌ای کارکردی و ارتباط با سطح دسترسی، ردگیری دقیق دسترسی، دست‌کاری و نوع استفاده کاربران - قابلیت پیاده‌سازی روش‌های مقابله با برنامه‌ها و دست‌کاری‌های خرابکارانه، قابلیت ارائه برنامه نگهداری و بایگانی اطلاعات الکترونیکی در فواصل زمانی مشخص کاملاً مکانیزه بودند. این

مشاوره و ارتباط با پزشکان و متخصصین خارج از بیمارستان، ارتباط صوتی و تصویری برای انتقال اطلاعات غیر متنی بیمار و یا مشاوره صوتی و تصویری راهاندازی نشده بود.

سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی تنها در یکی از بیمارستان‌های مورد بررسی به شکل مکانیزه راهاندازی شده بود. در این سیستم کارت تایمکس، امکان ثبت ورود و خروج کارکنان - قابلیت ارائه گزارش حضور و غیاب کارکنان بر اساس نیاز بخش مالی یا مدیریت، امکان ثبت کشیک‌ها و نوبت‌ها و امکان جابجایی آن‌ها توسط بخش‌های مرتبط، محاسبه حقوق و دستمزد بر اساس اطلاعات تعریف شده و اطلاعات حضور و غیاب و برنامه‌های نوبت به همراه قابلیت پردازش و استخراج گزارش‌های مربوط به پرداخت کارانه به عوامل درمان، ارتباط با اجزاء پذیرش و ترجیح مکانیزه بود. با این وجود، قابلیت ثبت سوابق کاری و تحصیلی و نوع قرارداد استخدامی کارکنان به صورت غیر مکانیزه بود.

پرونده‌کترونیکی پرستاری و سیستم تغذیه بیمارستان با میانگین ۱/۶۲ و ۰/۶۶ کمترین رتبه را از نظر پیشرفت مانیزی شدن داشتند.

پشتیبانی از سیستم اطلاعات مدیریت تخت پرونده‌های کترونیکی پرستاری در سه بیمارستان به شکل مکانیزه بود؛ اما در هیچ‌یک از آن‌ها امکان پشتیبانی از سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی مکانیزه وجود نداشت.

قابلیت ثبت رژیم‌های غذایی بیماران بستری / پرونده تغذیه، پشتیبانی از سیستم مدیریت تخت در سیستم‌های تغذیه سه بیمارستان به صورت مکانیزه بود. در حالی که قابلیت ارائه برنامه غذایی کارکنان، پشتیبانی از سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی، پشتیبانی از اینبار مواد غذایی در کلیه سیستم‌های مورد بررسی غیر مکانیزه بودند.

بحث و نتیجه‌گیری:

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که میزان پیشرفت سیستم اطلاعات بیمارستانی مورد مطالعه با میانگین ۵۲/۵۹ درصد در حد متوسط قرار دارد و سیستم اطلاعات مدارک پزشکی در مقایسه با سایر سیستم‌های اطلاعاتی بیمارستان وضعیت بهتری دارد. این در حالی است که سیستم‌های تصمیم‌یار کمترین میزان پیشرفت را دارد.

یافته‌های این مطالعه در پژوهش مهرآین و همکاران مورد تائید قرار می‌گیرد. در اغلب بیمارستان‌های مورد بررسی زیرگروه‌های اجزای سازمانی (سیستم اطلاعات پذیرش، سیستم اطلاعات سرپایی، سیستم اطلاعات بخش‌های بیمارستان، سیستم اطلاعات داروخانه، سیستم

مورد مطالعه امکان پشتیبانی از سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی جهت مدیریت برنامه کاری پزشکان وجود داشت.

در سیستم اطلاعات بخش‌های بالینی زیرگروه‌های قابلیت کترول موجودی دارو و لوازم بخش و ارتباط با سیستم اطلاعات مدیریت انبار، اطلاعات بخش‌های ویژه و قابلیت پشتیبانی از سیستم اطلاعات مدیریت انبار در سه بیمارستان راهاندازی شده است؛ اما تنها در یکی از این سیستم‌ها امکان پشتیبانی از سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی وجود داشت.

اکثر زیرگروه‌های خدمات واژه‌شناسی امکان کدگذاری تشخیص‌های بالینی، امکان تعریف ضریب تعریف‌ها (ضریب K) برای مفاهیم واژه‌شناسی عمل‌ها به‌جز زیرگروه امکان کدگذاری آزمایش‌های بالینی نظیر LOINC کاملاً مکانیزه بودند.

میانگین پیشرفت مانیزی شدن سیستم تصمیم‌یاری، خدمات پژوهشکی ازرامدور و سیستم اطلاعات کارکنان و زمان‌بندی به ترتیب ۰/۶۲ و ۰/۸ بود و پیشرفت این سیستم‌ها در حد بسیار کم ارزیابی شد. سیستم‌های تصمیم‌یاری در مقایسه با سایر سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی از حیث مانیزی شدن پایین‌ترین رتبه را داشت. تنها در یکی از سیستم‌های موردمطالعه امکان وجود منابع اطلاعاتی علمی در دسترس مانند استفاده از کتابخانه‌های کترونیکی و دستورالعمل‌ها، دسترسی به درمان‌های رایج یک تشخیص و پروتکل‌های درمانی آن، زیرگروه‌های فرعی درمانی قابلیت تشخیص تداخل دارویی و هشدار آن دارو (دارو، دارو - آزمایش، دارو - غذا)، قابلیت محاسبه میزان مصرف داروها را بر اساس بعضی پارامترها چون وزن و یا سطح بدن و نارسایی کلیه و توانایی تبدیل واحدها برای مصرف، امکان استفاده از بانک اطلاعات دارویی برای مطالعه مسائلی چون تداخل دارویی، تعیین دوز مصرف، طریقه مصرف و ملاحظات پرستاری مکانیزه شده بود. با این حال، قابلیت‌های دیگری از قبیل توانایی دریافت و ذخیره استاد خارجی جهت کمک در تصمیم‌گیری و زیرگروه‌های فرعی درمانی قابلیت اجازه ابطال تداخل دارویی با توجه به سطح دسترسی کاربر و قابلیت مقایسه قیمتی داروهای مشابه در این سیستم راهاندازی نشده بود.

خدمات پزشکی ازرامدور در سطح درون‌سازمانی - امکان ثبت و تغییر دستورات در قسمت‌های مختلف بیمارستان و امکان دسترسی از این ایستگاه‌ها با توجه به امنیت و سطح دسترسی تنها در دو بیمارستان به صورت مکانیزه بود؛ در حالی که در سطح برون بیمارستانی خدماتی نظیر امکان برقراری ارتباط صوتی تصویری از راه دور، امکان انجام

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که با استفاده از سیستم‌های اطلاعات داروخانه امکان کنترل موجودی داروها و لوازم مصرفی بخش‌ها وجود دارد. علاوه بر این، بین انبار و بخش‌های ویژه ارتباط برقرار می‌شود. با این حال در مطالعه دیگری پژوهشگران دریافتند که علیرغم استفاده از تجهیزات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری الکترونیک برای جمع‌آوری، پردازش و توزیع اطلاعات و افزایش دقت و سرعت انجام فعالیت‌ها در داروخانه‌های بیمارستان‌های موردنرسی از تجهیزات الکترونیک کمتر استفاده شده است [۱۷].

سیستم اطلاعات آزمایشگاه بیمارستان‌های مورد مطالعه به‌واسطه وجود قابلیت انتقال دستور انجام آزمایش‌ها از بخش‌های بالینی به واحد آزمایشگاه، امکان مشخص کردن بیمار اورژانسی و اختصاص اولویت به او، امکان مشاهده نتایج قبلی و استخراج اطلاعات آماری وضعیت مطلوبی دارد. پژوهشگران اعتقاد دارند که سیستم‌های مکانیزه مدیریت اطلاعات خون‌شناسی بهتر می‌توانند جوابگوی نیاز کاربران باشند و در این صورت جمع‌آوری، پردازش و توزیع اطلاعات به نحو بهتری صورت می‌گیرد [۱۸].

پژوهشگران در اجرای بازیمنی در بیمارستان‌های مورد مطالعه با محدودیت خاصی مواجه نشدند.

با توجه به اهمیت روزافزون سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی در مدیریت منابع بیمارستانی، ارسال و تبادل اطلاعات جامع بیمار، کاهش هزینه‌های مراقبت سلامت و افزایش کیفیت خدمات مراقبت سلامت به نظر می‌رسد وقت آن رسیده که رشد ماشینی شدن سیستم‌های اطلاعات بیمارستانی در بعد مختلف بیش از گذشته موردن توجه مستولان قرار گیرد. از سوی دیگر، شایسته است که سیستم‌های تصمیم‌یار در حوزه‌های مختلف بالینی موردانستفاده قرار بگیرد. با توجه به نتایج این پژوهش امید است پیشنهادهای زیر راهگشای مسئولان ذی‌ربط در این خصوص باشد:

- برگزاری دوره‌های آموزشی برای آشنا نمودن مدیران بیمارستان، پژوهشگان و سایر کارکنان با کاربرد و اهمیت سیستم اطلاعات بیمارستانی در مراقبت سلامت؛
- ارتقای سیستم‌های نرم‌افزاری مرتبط با سیستم اطلاعات بیمارستانی مطابق با نیازهای اطلاعاتی و پیشرفت‌های روز؛
- استفاده از استانداردهای پرونده الکترونیک سلامت به‌منظور استفاده جامع از اطلاعات در تصمیم‌گیری‌های مدیریتی و بالینی در جهت ایجاد سیستم‌های اطلاعاتی باز و پویا به‌منظور رفع کلیه

اطلاعات آزمایشگاه، سیستم اطلاعات رادیولوژی، سیستم اطلاعات اتاق عمل، سیستم اطلاعات مدارک پزشکی، سیستم اطلاعات ترجیحی و سیستم تغذیه بیمارستان) و اجزای خدمات دهنده سیستم اطلاعات بیمارستانی پرونده الکترونیک پزشکی، پرونده الکترونیک پرستاری، سیستم اطلاعات کارکنان، سیستم تصمیم‌یاری، خدمات واژه‌شناسی، خدمات امنیتی، خدمات ارتباطی، خدمات پزشکی ازراه دور و سیستم اطلاعات مدیریت منابع راهاندازی شده و موردانستفاده قرار گرفته است [۱۱]. یافته‌های به‌دست آمده از پژوهش نشان می‌دهد که در بیمارستان‌های موردنرسی پرونده الکترونیک پرستاری، سیستم تغذیه بیمارستان، سیستم اطلاعاتی کارکنان و زمان‌بندی، مدیریت سیستم‌های تصمیم‌یار پزشکی و خدمات پزشکی ازراه دور هنوز به‌طور کامل راهاندازی نشده‌اند.

با توجه به یافته‌ها، بیشتر عناصر اطلاعاتی مربوط به پرونده الکترونیک پرستاری در سیستم اطلاعات بیمارستان وجود ندارد. از سوی دیگر، تکمیل عناصر اطلاعاتی مربوط به این قسمت برای پرستاران مهم نبود. مطالعه دیگری نشان داد که سیستم‌های اطلاعات پرستاری در ایران وضعیت خوبی ندارد و توجه به ثبت داده‌ها در کتاب بالین و مشارکت پرستاران در مراحل پیاده‌سازی سیستم اطلاعات پرستاری توصیه می‌گردد [۱۲]. با توجه به اینکه یکی از استراتژی‌های مهم وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پیاده‌سازی پرونده الکترونیک سلامت است و یکی از بخش‌های آن مستدلسازی پرستاری در برنامه‌های مراقبت پرستاران است [۱۳]، توجه ویژه به راهاندازی کامل و سریع تر آن ضروری است.

نظر به اهمیت سیستم‌های تصمیم‌یار در حمایت از تصمیم‌های راهبردی، اجرایی، تحلیل‌های مالی و مدیریت کیفیت و پیش‌نیازی از تصمیم‌گیری‌های بالینی، تصمیم‌های اورژانسی، نوع درمان پیشنهادی و نوع تجویز دارویی [۱۴] سرمایه‌گذاری در جهت راهاندازی سیستم‌های تصمیم‌یاری اهمیت به سزانی دارد.

سیستم اطلاعات بیماران سرپایی امکان بررسی پرونده‌های قبلی بیمار را فراهم می‌کند و با استفاده از آن یافته‌های حاصل از معایینات سرپایی با دقت ثبت می‌شوند. به نظر می‌رسد در مقایسه با یافته‌های پژوهش‌های قبلی در زمینه بررسی سامانه مدیریت اطلاعات در اورژانس بیمارستان‌ها [۱۵] و سیستم مدیریت اطلاعات مراقبت سرپایی [۱۶] شاید بتوان گفت رشد ماشینی شدن سیستم‌های اطلاعات بیماران سرپایی افزایش است.

- نیازهای اطلاعاتی بیمارستان، بیماران کادر مراقبت و سایر درخواست‌کنندگان اطلاعات در بیمارستان و یا خارج از آن؛
- تشکیل کمیته‌ای از افراد مجبوب و آگاه جهت برنامه‌ریزی و سازماندهی و نظارت و کنترل اجرایی در سطح دانشگاه؛
 - استخدام نیروی انسانی متخصص مرتبط با سیستم اطلاعاتی بهویژه به کارگیری مدیران سیستم اطلاعات بیمارستان در کلیه بیمارستان‌ها و استفاده از نظر مشورتی آنان برای تحلیل و طراحی سیستم اطلاعات بیمارستانی در بیمارستان؛
 - زمانبندی دوره‌های بازآموزی با فوائل منظم برای آموزش و توجیه کارکنان بخش؛
 - ارزیابی دوره‌ای سیستم اطلاعات بیمارستانی در بخش‌های مختلف برای تعیین نقطه ضعف و بررسی مشکلات آن و سعی در رفع آن‌ها؛
 - تصویب و اختصاص بودجه ویژه توسط وزارت بهداشت و درمان و یا دانشگاه علوم پزشکی کرمان به بیمارستان‌های آموزشی بهمنظور ایجاد و یا توسعه آن.

تشکر و قدردانی:

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی شماره ۹۰/۶۸ است که توسط معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی کرمان حمایت شده است.

پژوهشگران مراتب سپاس خود را از حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی کرمان و همکاری مرکز تحقیقات انفورماتیک پزشکی و کلیه کارشناسان مسئول محترم که در گردآوری داده‌ها صمیمانه همکاری نمودند، اعلام می‌دارند.

References**منابع**

1. Farzandipour M, Meidani Z. Do hospital information systems vendors meet user needs? *Health Information Management*. 2011; 8(4): 545-53. [Persian]
2. Kimiyafar K, Moradi G, Sadooghi F, Sarbaz M. Views of users towards the quality of hospital information system in training hospitals affiliated to mashhad university of medical sciences-2006. *Health Information Management*. 2007; 4(1): 43-50.[Persian]
3. Alipour J, Hoseini Teshnizi S, Hayavi Haghghi MH, Feghhi SZ, Sharif R, Kohkan A. Users view about hospital information system in children's hospital, Bandar Abbas, Iran. *Bimonthly Journal of Hormozgan University of Medical Sciences*. 2010; 14(2): 140-147. [Persian]
4. Lærum H, Karlsen TH, Faxvaag A. Use of and attitudes to a hospital information system by medical secretaries, nurses and physicians deprived of the paper-based medical record: a case report. *BMC Medical Informatics and Decision Making*. 2004; 4(18): 1-10.
5. Hayavi Haghghi MH, Dehghani M, Hosseni Teshnizi S, Asghari B, Reisi M. Attitudes of medical record department staff in hospitals affiliated to hormozgan university of medical sciences about the importance of hospital information system and its implementation prerequisites and selection criteria. *Health Information Management*. 2012; 9(4): 471-8. [Persian]
6. Moradi G, Sarbaz M, Kimiafar K, Shafiei N, Setayesh Y. The role of hospital information system on dr sheikh hospital performance promotion in mashhad. *Health Information Management*. 2008; 5(2): 159-166. [Persian]
7. Saghaeiannejad Isfahani S, Saeedbakhsh S, Jahanbakhsh M, Habibi M. Assessment and comparison of hospital information systems in Isfahan hospitals based on the adjusted delone and mclean model. *Health Information Management*. 2012; 8(5): 609-20. [Persian]
8. Mokhtari poor M, Siadat S. Information technology in the hospitals of Isfahan: suggesting a model. *Journal of Health Information Management*. 2008; 5(1). [Persian]
9. Alipour E. Hospital information systems and HL7 Standard[Bsc Thesis]. Mashhad Iran: Payam Noor University; 2008.
10. Bitaraf E, Pournik O, khammohammadi M, jafari H, Hatami AR, Khosravi A, et al. Evaluation Criteria on Hospital Information System. Ministry of Health and Medical Education. Tehran 2009. [Persian]
11. Mehraeen E, Ahmadi M, Shajarat M, Khoshgam M. Assessment of information system in selected hospitals in Tehran. *Payavard Salamat*. 2013 ; 6(6): 458-66. [Persian]
12. Ahmadi M, Habibi Koolaee M. Nursing information systems in iran. *Hakim*. 2010; 13(3): 185-91. [Persian]
13. Ahmadi M, Gorzin Z, Khoshgam M. Nurses needs assessment on methods of documentation in electronic health records. *Hakim*. 2013; 16(3): 251-7. [Persian]
14. Sarkhosh R, Karimi F. The role of decision support systems in providing effective clinical solutions. 3rd International Management Conference. Iran. 2005. [Persian]
15. Moghaddasi H, Hoseini A, Monjami F, TaghipourAghdamKashki MA. Evaluation of emergency-management-information system among medical universities-affiliated hospitals in tehran during 2006. *Pajoohandeh Journal*. 2008; 13(4): 355-62. [Persian].
16. Asadi F, Moghaddasi H, Hosseini A, Dehghani M. Situation analysis of out patient information management systems in hospitals affiliated with Universities of Medical Sciences, Tehran, Iran. *Health Information Management*. 2012; 9(3): 432-439. [Persian]
17. Asadi F, Moghaddasi H, Hosseini A, Maserrat E. A survey on pharmacy information system at hospitals affiliated to Shahid Beheshti University of Medical Sciences 2009. *Journal of Health Administration*. 2010; 13(41): 31-40. [Persian]
18. Asadi F, Moghaddasi H, Mastaneh Z. Situation Analysis of Hematology Information Systems in Educational-Therapeutic Hospital Laboratories of Shahid Beheshti University of Medical Sciences. *Health Information Management*. 2009 ;6(1): 11-21. [Persian]

Progress of hospital information systems in Kerman teaching general hospitals in 2012

Mahdieh Shojaei Baghini¹ Tahereh Naseri Boori Abadi² Mona Joodaki³ Samieh Molaei⁴

1. PhD Student, Health Information Management, Medical Informatics Research Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran.
2. PhD Student, Health Information Management, Health Information Management Research Center, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran
3. BSc, Medical Records, Private Hospital Iranian Kish, Kish, Iran.
4. BSc, Medical Records, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran

(Received 12 Oct, 2014 Accepted 11 Jan, 2015)

Original Article

ABSTRACT

Introduction: Health care facilities have intended to mechanize their information systems. The rate of mechanization of information systems is not similar within these organizations. This study aimed to assess the mechanization rate of hospital information system among four teaching- general hospitals in Kerman in 2012.

Methods: This applied research was a descriptive cross-sectional study conducted in four teaching general hospitals. A Ministry of Health and Medical Education checklist on “Health Information System evaluation” was used for data gathering. Data was analyzed using SPSS 13 and Excel through descriptive statistics.

Results: The Findings of this study revealed that the highest and the lowest mechanization progress rate of hospital information system were concerned with medical record information system and decision support with 91.66 per cent and 15.62 per cent, respectively.

Conclusion: It is recommended that executives establish a committee to plan, organize, supervise and hold training courses and conduct periodic assessment of hospital information system in order to identify and amend weaknesses and also allocate adequate budget to hospital information system.

Key words: Hospital Information System, General Hospital, Teaching Hospital, Kerman.

Citation: Shojaei Baghini M, Naseri Boor Abadi T, Joodaki M, Molaei S. Progress of hospital information systems in Kerman teaching general hospitals in 2012. Journal of Modern Medical Information Sciences. 2015; 1(1): 42-50.

Correspondence:

Tahereh Naseri Boor Abadi
PhD Student, Health Information Management
Hormozgan University of Medical Sciences
Bandar Abbas, Iran
Tel: +989361956609 Email: naseritahereh2010@gmail.com